

Udgifterne. Høve vi nu en saadan Erfaring for os, troer jeg, at deri allerede maa ligge en Grund for os, ikke alene af Hensynet i og for sig til Embedsstanden, til ikke at tilmaale dem Lønnen for knap, men at vi meget mere netop i Landets og Befolkningens velforstaede Interesse bør lønne dem anstændigt, snarere for rundeligt end for knapt. Efter den menneskelige Natur vil den ærede Rigsdagsmand indrømme, at det er en Betingelse for, at Rettsindighed og Ubestikkelighed kan være i Rigevægt, at den Mand, der skal røgte sit Embede, ikke bethynges med Næringsforger; men med den Gage, som det ærede Mindretal har foreslaaet, vil dette ikke kunne være Tilfældet. Har en Embedsmand Familie, f. Ex. 3, 4 Børn, kan han, saaledes som Forholdene paa det nuværende Culturtrin have udviklet sig, ikke leve i denne Stilling med en Gage som den foreslaaede. Jeg troer at kunne begrunde dette, og det er idetmindste eet, maaskee det eneste Tilfælde, hvor jeg tør træde skarpt op imod og paastaae, at have en ligesaa paalidelig, om ikke bedre begrundet Mening end den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Jeg har selv bevæget mig 25 Aar i Contoirlivet; i Modsetning hertil har jeg levet i forskjellige Stillinger som Privatmand, saavel paa Landet som i Byerne, og jeg tiltroer mig derfor noget Kjendskab til disse Forhold; jeg antager ikke, at den ærede Rigsdagsmand med al sin Viden har den Erfaring med Hensyn til hvad disse Embeders Bestyrelse medfører, deres Indtægter og Udgifter, saavel som Forholdene i det Hele, som jeg efter den Leilighed, der har været mig givet, har indsamlet og maaskee ogsaa turde forudsættes at have. Naar man nu seer hen til den Scala, der er opstillet i det af Regjeringen forelagte Lovudkast, vil Størstedelen af Embedsmændene heri fandt komme til at henhøre under anden og tredje Klasse, det vil altsaa, efter hvad Udvalget har foreslaaet, sige, at de ville faae en Løn af 1600 til 2000 Rd. foruden Alderstillet. (Stemmer: Sædtillæg). Ja, men Sædtillæget er meget præcært, og vi maae derfor holde os til den ordinaire Lønning. Embedsmanden vil paa den Tid, han erholder en saadan Gage, være i den Alder, hvori han har stiftet Familie og saaledes har de Udgifter,

som fordres til en Families anstændige Underholdning. Det er nu det Giendommelige ved denne Sag, at Spørgsmaalet om, hvad der er nødvendigt til en Families Forbrug, tildeels berøder paa et Skøn, og jeg skal ikke nægte, at naar den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) henter Motiverne til sit Skøn fra sit Liv og egen Erfaring, har han maaskee Ret til at fordrø en Sparommelighed som Faa; men, hvorvidt han kan være berettiget til at fordrø, hvad han selv kan gennemføre, som en Pligt for Andre til at gjøre det Samme, er et andet Spørgsmaal; thi han staaer vistnok, saavel i dette som i meget andet, saa exceptionelt ligeoverfor det, der er det Almindelige, han er vistnok saa aldeles enestaaende, netop ved den Uafhængighed, han har vidst at bevare saavel i dette som i andre Forhold, navnlig ved den Resignation, han viser med Hensyn til Alt, hvad der angaaer andre og særlig materielle Forhold, at jeg ikke troer, at den ærede Rigsdagsmand kan fordrø af Folk i Almindelighed, at de skulle have den Kraft og Selvstændighed og saaledes dominere Forholdene som han. Jeg troer heller ikke, at den ærede Rigsdagsmand kan forlange, at den Embedsmand, der stilles ud i Livet under forskjellige Vilkaar og Tryk, skal have samme Opfordring til Selvfornægtelse som den ærede Rigsdagsmand, der i sit bethyngningsfulde Liv har saameget andet, der kan opretholde ham under Savnet af de Gøder, som ellers af ham agtes for Livet og ringe. Jeg siger dette som min subjective Mening, for at begrunde, at jeg ikke troer, at den ærede Rigsdagsmand kan efter Forholdenes Natur være en upartisk Skjønsmænd i denne Sag, og jeg anseer dette for at være af saare stor Betydning; thi hans Mening har stor Vægt, og naar mange af de ærede Medlemmer her, der skjønte efter deres egne Forhold, og overføre disse paa Embedsstanden, forene deres egen Mening med hans, da er det ganske vist, at Resultatet vil falde ud i Disfaveur af Embedsmændene, og Lønningen vil da efter min fulde Overbeviisning blive dem for knapt tilmaalt. Jeg sagde før, at jeg hender til Embedsmændenes Forhold, navnlig som en Følge af mit 25aarige Contoirliv, og ligeledes til